

стовѣ-тѣ вѣрѣ. Той разбралъ, че языческа-та религія е никаква, и си мислялъ коѣ другѣ по-добре да приеме. Тогава помюсюлманини-ти Българи, Хазарскы-ти Евреи, Нѣмци-ти и Гърци-ти му пратили проповѣдници, и го канили съкой съ своѣ-тѣ. Описаніе-то на рая отъ мюсюлманы-ты му ся понравилось, нѣ обрѣзваніе-то имъ не му ся видѣло хубаво, а запрѣщеніе-то имъ, да ся пие вино, — много тяжко. А Іудеи-ты, на кои-то внимателно слушаль проповѣдь-тѣ, той попыталъ: «дѣ е Ваше-то отечество?» — «Въ Іерусалимъ, му отговорили тѣ, нѣ Богъ въ гнѣва си ны е разсѣялъ тѣи да ся скытамы по чужды-ты земи;» — «та какъ вые, кои-то ся наказвате отъ Бога, смѣете да пожелаете, за да си изгубяте и другы свое-то отечество?» отговорилъ мѣдрый князь, и ги зарѣзалъ. Тѣи сѣще той, кой-то познавалъ какѣѣ политикѣ гоняте папы-ты, отпратилъ и Нѣмскы-ты проповѣдници, думащѣ имъ: «Наши-ти бащи не сѣ принимали своѣ-тѣ вѣрѣ отъ папы-ты, идѣте си.» Най-послѣ той послушаль одного философа — грѣцкы калугеринъ, кой-то му показалъ колко сѣ неправедны другы-ты вѣры, прѣдставилъ му съдържаніе-то на Библиѣ-тѣ, исторіѣ-тѣ на православіе-то, и въ заключеніе му показалъ картинѣ-тѣ на страшныя сѣдѣ, и какво учястіе ще иматъ тамъ праведни-ти и грѣшни-ти. «Блазе на тыя, кои-то сѣ отдѣсно, и горко на грѣшны-ты отлѣво?» рѣкълъ и въздхнѣлъ Владимиръ. — «Кръсти ся, и ще бжедешъ въ рая съ праведны-ты и ты,» му отговорилъ калугеринъ-тѣ.

Послѣ Владимиръ го надарилъ и испратилъ, па повиыкалъ тогава (987 г.) бояры-ты си, да ся посвѣтува съ тѣхъ, и имъ изявилъ сичко, щото бѣхъ прѣдложили проповѣдници-ти. Бояри-ти видѣли, че сякой си хвалилъ свое-то, затова го посвѣтували да прати нѣколко разбраны и мѣдры хора, за да испитать, коя вѣра е по-добра, на мѣсто-то ѳ. Той ги послушаль и испратилъ десять душъ най-добры и разбраны челоѣци, кои-то ходили при Българи-ты, въ Нѣмскѣ-тѣ земѣ, и най-послѣ — и въ Грѣцко, дѣто императори-ти Василій и Константинъ, като научили, защо сѣ дошли, казали на патрика, а той отслужилъ прѣдъ тѣхъ Божественѣ-тѣ литургіѣ. Великолѣшіе-то на храма Св. Софіѣ, дѣто присѣствувало сичко-то духовенство, редовно-то въ него пѣяніе, величественость-та и простота-та на сичкѣ-тѣ службѣ поразили пратены-ты тѣи, щото кога-то ся върнѣли у тѣхъ си, приказали Владимиру и на бояры-ты му, че нити моаметанскый законъ, нити пакъ въ храмовѣ-ты на Нѣмци-ты видѣли такѣѣ хубость, какѣѣ-то въ Грѣцко, дѣто като влѣзли въ храма, не ся знаели дѣ сѣ, — на небе-то